

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky
t

III. ÚS 49/2012-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Košice II pod sp. zn. 14 C 53/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2011 doručená sťažnosť M. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 14 C 53/2008.

V sťažnosti sťažovateľ uvádza, že 14. augusta 2006 podal okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 100 000 Sk od odporcu. Namieta, že okresný súd vo veci nekonal, preto podaním z 28. januára 2009 požiadal predsedu okresného súdu „o odstránenie prieťahov v konaní a urýchlenie súdneho pojednávania“. Po podaní uvedenej sťažnosti okresný súd nariad'oval pojednávania, avšak do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu vo veci nerozhodol. Podľa jeho názoru okresný súd „nepostupoval v záujme zrýchlenia a hospodárenia konania a opakovanie vytvoril neodôvodnený prieťah. Nekonal ani v čase, keď som podal oficiálne sťažnosť, ktorú som aj označil ako prieťahy v súdnom konaní a neoznámil mi, aký postup zvolí na odstránenie prieťahov v konaní a ani prečo prieťahy v konaní vznikli. Vec bola na súde viac ako 2 roky a ku dňu mojej sťažnosti o prieťahoch v súdnom konaní súd nerozhodol.

Môj súdny spor trvá od roku 2006, viac ako 5 rokov a do dnešného dňa nebol skončený, čo prehľbuje moju právnu neistotu. Ja touto právnou neistotou trpím a zdá sa mi, že súdne pojednávania sú vytyčované nie s úmyslom vec ukončiť, čo najskôr ale vec oddialiť a nerozhodnúť v zákonom stanovenej lehote.“.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby „Ústavný súd SR vyslovil, že moje základné právo bolo porušené, prikázal Okresnému súdu Košice II konať bez prieťahov a priznal mi zadosťučinenie vo výške 3 500 €“.

Sťažovateľ súčasne požiadal aj o ustanovenie advokáta, konkrétne JUDr. K. H., ktorá by ho zastupovala v konaní pred ústavným súdom, keďže táto je o jeho prípade „informovaná“ z dôvodu, že mu bola ustanovená za právnu zástupkyňu aj okresným súdom v konaní, v ktorom namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Zároveň v sťažnosti poukázal aj na nedostatok finančných prostriedkov a opísal svoje osobné pomery.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak.

Vzhľadom na žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj vzhľadom na nedostatky sťažnosti v zákonom predpísaných náležitostiach ústavný súd vydal 31. januára 2012 uznesenie č. k. III. ÚS 49/2012-10, ktorým nevyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, pričom ho súčasne odkázal na Centrum právnej pomoci. Ústavný súd tak postupoval podľa § 30 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom od 1. januára 2012, v zmysle ktorého účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, odkáže súd na Centrum právnej pomoci. V odôvodnení označeného uznesenia súčasne ústavný súd poučil sťažovateľa, že ak bez zbytočného odkladu (najneskôr do 60 dní od doručenia

uznesenia, resp. 90 dní, ak vo veci žiadosti o poskytnutie právnej pomoci bude rozhodovať príslušný krajský súd) nepredloží splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie jeho osoby v uvedenom konaní pred ústavným súdom, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Uznesenie ústavného súdu č. k. III. ÚS 49/2012-10 z 31. januára 2012 bolo sťažovateľovi doručené do vlastných rúk 15. februára 2012. Do 60 dní od doručenia uznesenia (t. j. do 16. apríla 2012) ani do dňa neverejného zasadnutia senátu ústavného súdu sťažovateľ nepredložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie jeho osoby v konaní pred ústavným súdom. Zároveň ústavný súd dopytom v Centre právnej pomoci (kancelárii v Košiciach) zistil, že sťažovateľ po 15. februári 2012 (t. j. po doručení uznesenia č. k. III. ÚS 49/2012-10) nepodal v súvislosti s týmto konaním vedeným pred ústavným súdom žiadosť, ktorou by požiadal o poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľovi márne uplynula ústavným súdom poskytnutá lehota 60-tich dní od doručenia uznesenia č. k. III. ÚS 49/2012-10 z 31. januára 2012, ktorým nebolo vyhovené jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a ktorým bol vo veci jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu odkázaný na Centrum právnej pomoci. Vzhľadom na zistené okolnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ v dôsledku svojej nečinnosti neodstránil nedostatok zákonom predpísanej náležitosti, ktorým je absencia jeho právneho zastúpenia advokátom v konaní pred ústavným súdom, čo je dostatočným dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd po preskúmaní podania sťažovateľa doručeného 16. decembra 2012 taktiež konštatuje, že sťažnosť nespĺňa ani ďalšie náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ktoré sú ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti. Až na zákonom presne definované výnimky je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania, pričom viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti. Petit musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, IV. ÚS 138/08).

V druhom rade je teda závažným obsahovým nedostatkom petitu brániacim meritórnemu preskúmaniu sťažnosti absencia označenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, ktoré malo byť porušené, ako aj označenia konania okresného súdu, v ktorom mali byť základné práva sťažovateľa porušené. Uvedené je nevyhnutné pre vymedzenie hraníc, v ktorých sťažovateľ žiada realizovať ústavný prieskum prípadného porušenia ním označených základných práv a slobôd v konaniach realizovaných všeobecnými súdmi. Sťažnosť neobsahuje ani odôvodnenie požadovaného finančného zadost'učinenia v súlade s § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľa nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná

judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na nečinnosť sťažovateľa, ktorý nevykonal relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, rozhodol o odmietnutí sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí návrhu. S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľa vo vzťahu k namietanému porušeniu jeho základných práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. apríla 2012